Dosarul nr. 1-2149/2026
1-26095040-12-1-27072026

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

05 octombrie 2026 mun. Chişinău
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
în componența:
Președintele şedinţei, judecătorul Ion Chirtoaca
Grefier Alina Burlacu
cu participarea:
Procurorului Maria Mîndrescu
Apărătorului inculpatului Aurel Malairău
Inculpatului Victor Jereghi
Succesorul victimei Ana Cazacu

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

Jereghi Victor *****, născut la *****, IDNP *****, cet. al Republicii Moldova, originar şi domiciliat în *****, celibatar, fără persoane la întreţinere, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, fără grade de invaliditate, fără titluri speciale, fără grade de calificare şi distincţii de stat, nu se află la evidenţa psihiatrică, nu se află la evidența narcologică, anterior condamnat,

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 201[1] alin. (4) din Codul penal;
Procedura de citare legală respectată;
Date cu referire la examinarea cauzei penale: 27 iulie 2026 – 05 octombrie 2026;
Măsura preventiva: la faza judecării cauzei a fost prelungită măsura preventivă, arestul preventiv;
Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate nemijlocit în ședință de judecată, instanța,

c o n s t a t ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1. Jereghi Victor *****, la 09 iunie 2026, în intervalul de timp cuprins între ora 02:00 min., până la ora 04:00 min., aflându-se la domiciliul amplasat pe str.*****, municipiul Chișinău, urmare a unui conflict iscat cu mama sa Breahna Silvia, fiind conform prevederilor art.133[1] lit. a) din Codul penal, membri de familie, întrucât erau rude, urmărind scopul aplicării violenței fizice față de aceasta, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale,

prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, i-a aplicat multiple lovituri peste diferite părți ale corpului, în rezultatul cărora a survenit decesul victimei Breahna Silvia.

2. Potrivit raportului de expertiză judiciară nr.202603C0761 din 16 iulie 2026, decesul lui Breahna Silvia, a.n.*****, a survenit cu circa 6-8 ore până la autopsia medico-legală, în rezultatul șocului traumatic, ca urmare a traumei asociate a toracelui și abdomenului, ce se confirmă prin modificările traumatice depistate în cadrul autopsiei medico-legale a cadavrului și adeverite histologic. În cadrul examinării medico-legale a cadavrului, s-a depistat traumă asociată: - traumă închisă a toracelui cu multiple echimoze recente pe torace bilateral, echimoză și excoriații recente în proiecție scapulei drepte, hemoragii în țesutul celulo-adipos și mușchii toracelui, fractura incompletă directă a sternului cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, fracturi complete ale extremităților acromiale ale claviculelor bilateral cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, multiple fracturi complete directe și indirecte, transversale, oblice și cominutive ale coastelor pe multiple linii anatomice bilateral și fractura completă a cartilajelor coastelor II, III pe linia parasternală stânga, cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, cu rupturi ale pleurei parietale pe stânga, rupturi ale lobului superior al plămânului stâng; trauma închisă a abdomenului: multiple echimoze recente pe fetele laterale și posterioară a abdomenului, ruptura splinei cu hemoragii în hilul lienal, hemoragii retroperitoneale în proiecția lojei lienale, hemoragii în mezoul cecului; echimoză și excoriații recente pe urechea stângă, echimoze și excoriații recente în proiecția mandibulei bilateral; hemoragii în țesuturile moi pericraniene în regiunea occipitală, hemoragii în mușchii temporali bilateral, fisuri și hemoragii gingivale pe maxilă bilateral; echimoze, peteșii și excoriații recente la nivelul gâtului, hemoragii în țesuturile moi subiacente; echimoze și excoriații recente pe membrele superioare bilateral; echimoze și excoriații recente pe membrul inferior drept. Conform aspectului morfologic macroscopic și microscopic, aceste leziuni au fost produse intravital, cu circa 30 minute – 1-2 ore până la decesul persoanei, prin mecanism de lovire, compresie, fricție cu obiect(e) contondent(e) dure(e) sau semidur(e) cu suprafață limitată, au legătură cauzală cu decesul, prezintă pericol pentru viață și conform acestui criteriu, în comun, se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau sănătății. Luând în considerare localizarea multipolară a leziunilor corporale depistate pe cadavrul lui Breahnă Silvia (în regiuni ale corpului inaccesibile mâinilor proprii), atât în cazul celor recente, cât și în cazul celor vechi, precum și forța necesară pentru a crea astfel de leziuni, producerea acestora în rezultatul căderii din poziție ortostatică sau în urma automutilării se exclude.

3. *Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Jereghi Victor ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 201[1] alin. (4) din Codul penal – Violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente care a cauzat vătămare gravă a integrității corporale, soldată cu decesul victimei.*

Aspecte privind procedura.

4. În ședința de judecată la etapa ședinței preliminare, procurorul, apărătorul cât și inculpatul au pledat pentru examinarea cauzei în procedură generală, în şedinţă deschisă şi în limba de stat, inculpatul nu recunoaște vina în comiterea infracțiunii şi în acest sens, în conformitate cu articolele 351 şi 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în limba română, în ședință de judecată publică, cu participarea inculpatului, a apărătorului.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

5. Inculpatul Jereghi Victor ***, care a dorit să facă declarații și l-a propunerea instanței de judecată referitor la învinuirea adusă a relatat următoarele: Că, c**earta dintre el

și Breahna Silvia a fost din cauza alcoolului luat pe datorie, întrucât ea lua alcool pe datorie, iar el trebuia să plătească împreună cu Gheorghe Alexandrovici, tatăl să. A menționat că, el nu le spune „tata” sau „mama”, le spun pe nume. Pensia se ducea practic toată pe alcool, mai ales când dumneaei vedea coniac. Doamna Maria din mahala vindea alcool. A relatat că, după aceasta, se iscau certuri și din cauza mâncării pentru păsări, atât cu ginerele dumneaei, cât și cu mine. Dispăreau ouăle sau era deschis cotețul păsărilor. A relatat că, în mare parte, când consuma alcool, de regulă consuma cu doamna Inga, vecina. Ne-am luat și la bătaie. O persoană pe nume Leșa și unul Vadim, care lucrau cu Silvia, deja sunt decedați. Ei veneau la doamna Silvia și începeau certurile de la băutură și de la bani. Menționează că, pe 8–9 iunie s-a trezit dimineața și a plecat la serviciu, la metalobază. În jurul orei 07:00 eram plecat de acasă. Seara, la ora 17:00, a terminat lucrul. Până am ajuns acasă, era aproximativ ora 18:00. Indică că, nu trecuse nici jumătate de oră de când a ajuns, când a venit feciorul mai mic al lui Gheorghe Alexandrovici, Jereghi Alexandru, împreună cu ginerele Silviei, Serghei Cazacu. Între timp, a dat un telefon doamnei Maria Țumber pentru a procura coniac. După ce a cumpărat coniacul, Gheorghe Jereghi a plecat. Între timp, Alexandru, Serghei și cu mine am făcut ordine în grădină. Apoi s-a făcut târziu, cam amurgea afară, undeva pe la ora 20:00–21:00. Alexandru și Serghei au plecat de acasă. Menționează că, el a intrat în casă și a băut cu doamna Silvia și cu domnul Gheorghe câte 50 de grame de coniac. După aceea și-a luat încă 100 de grame de coniac, afară, pe coridor, este o ladă, unde a fumat o țigară și a stat pe YouTube, ascultând muzică. După ce a consumat alcool, aproximativ la ora 23:00, a servit cele 100 de grame și a mai fumat o țigară. A mai relatat că, după aceasta a adormit pe ladă, afară, pe prispă. Lada se afla pe prispă, afară, unde a adormit. Între timp, s-a trezit. A vrut să se uite la telefon, dar era descărcat. Trecuseră vreo 2–3 ore. Precizează că, s-a trezit deoarece îi era frig și îl mâncau țânțarii. După aceea a intrat în casă, în camera în care dormeau Gheorghe Alexandrovici și Silvia Feodorovna. Menționează că, pe masă era mâncare și o sticlă de coniac în care mai era coniac. A intrat în casă, televizorul funcționa. Când am intrat, Gheorghe Alexandrovici a deschis un ochi și s-a uitat la el. Indică că, el ea i-a propus să mai bea câte 50 de grame. El s-a uitat la mine și, prin expresia feței, i-a arătat să toarne. Am băut eu 50 de grame, iar când să-i torn și lui, a văzut că Silvia Feodorovna stătea cu gura căscată și nu sforăia deloc. A pus jos cele 50 de grame pe care îi turnase și a pus mâna pe mâna Silviei. Era caldă și nu era moartă. Deodată am ieșit din casă și s-a dus la poarta doamnei Olesea. A bătut în poartă, dumneaei imediat a ieșit și a aprins lumina. M-a întrebat ce s-a întâmplat. I-a spus să cheme 112, deoarece Silvia Feodorovna se răcește. Menționează că, dumneaei imediat a sunat și a stat cu el în drum, la poartă. A venit ambulanța și poliția, inițial a venit poliția, apoi ambulanța. Până au venit doamna Ana Cazacu, Serghei Cazacu, Alexandru Jereghi și Gheorghe Jereghi, el a stat în drum, lângă fântână, împreună cu doamna Olesea. După aceea au venit polițiștii, două-trei mașini de poliție. Le-a spus tot ce s-a întâmplat. Eș a stat în drum aproximativ o oră sau o oră și jumătate. Gheorghe Jereghi nu știu unde era, când el a arătat mâinile sale și am spus că nu sunt lovit, dumnealui, când a revenit, Gheorghe a refuzat să-și arate mâinile. **Instanța:** Din ce motiv nu le spuneți „mama” și „tata”? **Inculpatul:** Lui Silvia și lui Gheorghe nu le spun „mama” și „tata”, deoarece m-au lăsat la orfelinat când eram mic.

6. La întrebarile avocatului: Avocatul: Cine putea să o ucidă pe Silvia? **Inculpatul:** Presupun că persoana care a ucis-o este persoana care a bătut-o pe Silvia și pe doamna Inga, vecina cu care serveau. Dar nu cred că moșneagul a ucis-o. Moșneagul, la vârsta lui, putea să-i aplice vreo două lovituri la ureche, să o lovească. Eu am intrat în casă și l-am lovit de vreo două ori. Dar nu cred că ar fi putut să facă ceva mai grav. **Avocatul:** Spuneți că dormeați pe prispă

afară, iar doamna Silvia era în casă. Dacă intra cineva străin, ați fi auzit că intră? **Inculpatul:** La fel ca și prima dată când a fost bătută Silvia, nu a auzit să fi intrat cineva și să o fi bătut.

7. La întrebările suplimentare ale instanței: Instanța: Cu cât timp înainte a fost bătută? **Inculpatul:** Cu aproximativ o lună în urmă. **Instanța:** A spus ulterior Silvia cine a bătut-o? **Inculpatul:** Nu. A spus că a căzut jos. **Instanța:** Ați spus că, în săptămâna dinaintea decesului, a mai avut un conflict? **Inculpatul:** Breahna Silvia a spus că a bătut-o concubinul Ingăi.

8. La întrebările suplimentare ale avocatului: Avocatul: Nu recunoașteți că ați bătut-o pe Silvia până la moarte? **Inculpatul:** Nu recunosc.

9. La întrebările procurorului: Procurorul: Cu cât timp înainte de deces a fost bătută? **Inculpatul:** Cu 4–6 săptămâni, maximum. **Procurorul:** În intervalul acesta, de la aproximativ o lună până la deces, i-a mai aplicat cineva lovituri? **Inculpatul:** Nu. **Procurorul:** Personal, dumneavoastră i-ați aplicat lovituri Silviei? **Inculpatul:** De când m-am eliberat din penitenciar, am bătut-o de 2–3 ori pe Silvia. **Procurorul:** Cu cât timp înainte de deces ați lovit-o ultima dată pe Silvia? **Inculpatul:** Cu mai mult de jumătate de an înainte. **Procurorul:** A existat vreodată vreun conflict pentru care să fie chemată poliția în legătură cu certurile dintre dumneavoastră și Silvia? **Inculpatul:** Da, au existat conflicte. Silvia chema 112, însă a fost alarmă falsă. **Procurorul:** Cu câte zile înainte de deces a venit poliția ultima dată? **Inculpatul:** Nu a trecut nici o săptămână de când a fost chemată ultima dată înainte de deces. Până la deces, când a venit echipajul de poliție, m-am certat cu ei la fântână. Ne-am certat deoarece nu au luat în considerare faptul că Silvia a fost bătută și nu a fost deschis un dosar penal. **La întrebarea instanței: Instanța:** Cine a chemat poliția? **Inculpatul:** Nu a chemat nimeni. Au venit ei din oficiu, cu procesele-verbale. **La întrebarea procurorului: Procurorul:** La acest conflict, când a apărut și poliția, i-ați aplicat lovituri Silviei? **Inculpatul:** Nu. Eu singur am chemat poliția. **Procurorul:** Raportul de expertiză arată că, cu 12 zile înainte, avea leziuni. De unde provin acestea? **Inculpatul:** Acele leziuni probabil au fost aplicate de către moșneag, de Gheorghe, când am zis că l-am lovit pe el pentru asta. **La întrebările succesorului legalal victimei: Succesorul legal:** De câte ori ați lovit-o pe Silvia? **Inculpatul:** Concretizez că am lovit-o de vreo 3 ori de când m-am eliberat. **Succesorul legal:** La data de 7 iunie ați fost la noi? **Inculpatul:** Da, confirm. Pe 7 iunie am fost acasă la Cazacu Ana. **Succesorul legal:** Cu ce întrebare ați fost? **Inculpatul:** Cu întrebarea de ce Inga și Silvia au fost bătute și dinții Ingei au fost scoși din gură. **Succesorul legal:** Mi-ați spus că Silvia Feodorovna „o pățește”? **Inculpatul:** Da, am spus. Confirm că, la data de 7 iunie, când am fost la Ana Cazacu, am spus că Silvia Feodorovna o pățește împreună cu Inga. A fost prezentă și Inga. **Succesorul legal:** De ce ați spus această frază? **Inculpatul:** Am făcut această afirmație întrucât am auzit cum ambele, Silvia și Inga, vorbeau în casă că au fost bătute. În acel moment eram în deal, la Cazacu Ana, unde am mers să vorbesc cu Serghei Cazacu și Alexandru Jereghi. Între timp, cât mă aflam acolo, a venit Jereghi Gheorghe la apartamentul din Ghidighici și a spus: „Hai devale, că Victor o bate pe Silvia”. Serghei a spus: „Cum, dacă iată Victor stă la masă?”. Gheorghe a roși și a plecat, iar după aproximativ 15 minute am plecat și eu. **La întrebările suplimnetare ale procurorului**: **Procurorul:** Ați spus dumneavoastră afirmația precum că ele vor ajunge la cimitir? **Inculpatul:** Vorba că una dintre ele va ajunge la cimitir, iar eu la pușcărie, am adresat-o Ingăi și Silviei. **Procurorul:** Dumneavoastră când ați văzut-o ultima dată în viață pe Silvia? **Inculpatul:** Seara, după ce am luat cele 100 de grame și am ieșit afară. Menționez că este un caz similar cu prima bătaie pe care a primit-o Silvia. Trebuie de găsit cine a bătut-o. **Procurorul:** Fără să vă acuze cineva, de ce ați simțit necesitatea să afirmați că nu dumneavoastră ați ucis-o pe Silvia? **Inculpatul:** Deoarece, când am pus mâna pe mâna dumneaei, într-o parte a mâinii era rece, iar în altă parte era caldă, și eu m-am speriat. **La**

întrebarea instanței: **Instanța:** Dumneavoastră recunoașteți sau nu fapta? **Inculpatul:** Nu. **Instanța:** Vă simțiți cumva vinovat față de Silvia, având în vedere că anterior ați lovit-o de trei ori? **Inculpatul:** Nu mă simt vinovat. **Instanța:** Nu aveți nicio remușcare pentru faptul că anterior ați lovit-o? **Inculpatul:** Nu, nu am pentru ce să-mi pară rău.

10. ***În cadrul examinării prezentei cauzei, partea acuzării a prezentat în susținerea învinuirii următoarele probe administrate la faza de urmărire penală și cercetate în cadrul examinării cauzei*:**

11. Conținutul declarațiilor succesorului victimei Silvia Brahna, Ana Cazacu, care a relatat următoarele că, cu Jereghi Victor este fratele său după mamă. Doresc să fac declarații. A menționat că, la data de 8 spre 9 iunie 2026, în jurul orei 04:00, a fost telefonată de vecină, însă nu a răspuns, deoarece soțul ei lucra. În jurul orei 04:20, dimineața, tatăl ei, Jereghi *****, a intrat brusc în casă și a început să strige că Victor a ucis-o pe Silvia. S-au trezit repede din pat, s-au urcat în automobil și au plecat în vale. Când au ajuns la fața locului, pe strada Victoriei nr. 3, satul Ghidighici, Victor stătea lângă fântână, pe un scaun. L-a întrebat doar: „Ce ai făcut măi?" și i-a aplicat două palme peste față. După a intrat repede în casă pentru a vedea ce s-a întâmplat. Când am intrat în casă, mama era moartă, întinsă pe pat. Am pus mâna pe ea și am constatat că era rece. Am telefonat la serviciul 112, de unde ni s-a comunicat că spre fața locului deja a pornit o mașină. **La întrebările procurorului: a menționat că,** Ajunși la fața locului, Victor a spus: «Nu e mâna mea». Atât a spus, după care a fugit în casă. El nu a spus cine a făcut-o, dar a zis că ea era deja moartă. Din spusele tatălui, Jereghi *****, Victor a luat-o pe Silvia de afară, a dus-o în casă și a spus: «Na, ți-o, ea deja e rece». În seara evenimentului Victor a consumat alcool, iar dimineața, de asemenea, se simțea miros de alcool de la el. El consuma alcool zi de zi. Are un comportament specific, devenind foarte agresiv atunci când consumă băuturi alcoolice. A menționat că, Mama și Victor erau de mulți ani în relații conflictuale. Victor nu voia să recunoască faptul că este mama lui. Cineva îi spusese că este înfiat. Nu cunosc dacă în acea seară a existat vreo ceartă între ei doi. A precizat că, anterior, Victor foarte des îi aplica lovituri mamei atunci când consuma băuturi alcoolice. Din spusele tatălui meu, ei s-au certat din cauza banilor. Cearta a început afară și, potrivit celor relatate de tata, erau ei trei. Când tata a văzut că aceștia se ceartă, a ieșit din ogradă și a plecat. Tata a spus că a văzut cum mama a fost lovită afară de către Victor și că Victor l-a lovit și pe tata. Ajunși la fața locului, Victor stătea pe un scaun în drum, lângă fântână, și spunea doar: «Nu e mâna mea». Anterior, Victor o amenința pe mama cu moartea. Menționez că la data de 7 iunie 2026, fiind la ea acasă, Victor a spus despre Silvia Fiodorovna că «o pățește». El nu îi spunea «mama», ci îi spunea Silvia. Din spusele tatălui meu, Victor a spus că el va fi la pușcărie, iar părinții la cimitir. Când eram încă mici, mama și tata erau divorțați, iar de atunci buneii din partea tatălui îl învrăjbeau pe Victor împotriva mamei. Când am ajuns la fața locului și l-am văzut pe Victor lângă fântână, acesta era îmbrăcat într-un pulover albastru și era murdar de sânge pe deasupra. În casă, pe mama a dus-o Victor, din spusele tatălui meu, cu cuvintele: «Na că-i rece». Victor spunea întruna că «nu e mâna lui», însă nu indica faptul că altcineva ar fi ucis-o. El singur îi spunea deja polițistului articolele în baza cărora urma să fie închis. Starea fizică a lui Victor era următoarea: avea ochii tulburi, era speriat, ținea pumnii strânși și făcea gesturi de nervozitate. Foarte des a fost chemată poliția. Odată, în anul 2016 sau 2017, eu împreună cu vecinii din mahala am scos-o pe mama din casă, deoarece era bătută. În anul 2018, Victor a fost închis la pușcărie pentru huliganism. Mama se deplasa singură. Din spusele tatălui meu, Victor a dus-o pe mama de afară în casă, aceasta fiind deja moartă și rece. **La întrebarea apărătorului, martora a declarat că,** Victor este feciorul biologic al victimei. Mai avem un frate mai mic. Nu ține minte dacă mama era de sânge când am intrat în casă și am

văzut-o. Nu am mai putut intra să o văd, deoarece mi s-a făcut rău. Când l-a văzut pe Victor la fântână, acesta era îmbrăcat într-un pulover albastru și era murdar de sânge pe deasupra. În casă, pe mama a dus-o Victor, potrivit celor relatate de tatăl meu, spunând: «Na că-i rece».

12. Conținutul declarațiilor martorului Chirilov Olesea. La întrebarea instanței: a relatat următoarelee că, dormea, era în jurul orei 04:00 dimineața. Nu cunoaște data exactă, însă era aproximativ cu două luni în urmă, probabil în luna iunie. S-a auzit o bătaie în poartă și, din această cauză, s-a trezit. Era vecinul, Victor Jereghi. A deschis poarta, iar acesta i-a spus să sune la poliție, deoarece și-a găsit mama decedată. A telefonat la 112 și i-a comunicat doamnei că vecinul spune că și-a găsit mama moartă. Aceasta m-a întrebat dacă a văzut ceva, iar eu i-am răspuns că nu am văzut nimic, deoarece sunt vecina. Mi-a spus că va veni ambulanța și, dacă va fi necesar, ulterior va veni și poliția. După o perioadă, a venit ambulanța. Victor și tatăl său s-au dus la fața locului, iar ea a rămas la poartă. Peste aproximativ 5–10 minute, medicul de la ambulanță i-a spus că voi fi contactată de poliție. Eu am rămas lângă poarta mea și nu a plecat nicăieri. A așteptat poliția aproximativ 15 minute. **La întrebările procurorului: Procurorul -** Când a venit Victor la fața locului, ce reacție a avut și ce cuvinte a spus? **Martorul -** Era speriat și a spus că și-a găsit mama moartă, cu gura căscată. Atât a spus, altceva nu a comunicat. **Procurorul -** Ați simțit de la el miros de alcool? **Martorul -** El era în stare de șoc. Poate consumase alcool, poate nu. Era agitat și speriat. **Procurorul -** Despre poliție, Jereghi a comunicat ceva? **Martorul -** A spus că îi era frică că va fi învinuit el. Eu i-am spus că, dacă nu este vinovat, nimeni nu-i va face nimic. **Procurorul -** În acea seară sau dimineață ați observat pe hainele lui Victor urme de sânge? **Martorul -** Era deja ziuă, spre dimineață. Nu m-am uitat să observ dacă avea urme de sânge. **Procurorul -** De când locuiți ca vecini? **Martorul -** Din copilărie locuiesc acolo. **Procurorul -** Care erau relațiile dintre Victor și mama sa? **Martorul -** Niciodată nu am observat ca Victor să strige la mama sa sau să o lovească. Dacă aveau probleme, eu nu am văzut. **Procurorul** - Ați auzit de la cineva că Victor ar fi aplicat violență fizică asupra mamei sale? **Martorul** - Se mai auzeau asemenea zvonuri, însă eu personal nu am văzut așa ceva. **Procurorul** - Ați văzut vreodată poliția venind la poarta lor? **Martorul** - Uneori vedeam mașina poliției, însă nu știu cu ce ocazie venea. **Procurorul** - Cât de des consumă Jereghi Victor alcool? **Martorul** - Poate consumă, dar eu nu am tangență cu el și nu cunosc. **Procurorul** - Ați auzit gălăgie sau strigăte? **Martorul** - Nu, nu locuim chiar atât de aproape încât să aud. **Procurorul** - Când ați fost audiată de poliție, ați dat declarații. Le susțineți? **Martorul** - Da, le susțin. **La întrebările instanței: Martorul** - Niciodată nu am auzit strigăte din ograda lor. **La întrebarea procurorului: Procurorul** - Care erau acțiunile lui Victor după ce a venit poliția? **Martorul** - Spunea întruna că nu a făcut asta, că nu el a ucis-o. **Procurorul** - În dimineața aceea, cine mai era la domiciliul lor? **Martorul** - Era tatăl său, Gheorghe. **Procurorul** - În dimineața aceea ați discutat cu Gheorghe? **Martorul** - Nu. După ce a venit ambulanța, Gheorghe a plecat și a revenit împreună cu fiica sa și ginerele său. **Procurorul** - Dumneavoastră ați solicitat ambulanța? **Martorul** – Da, menționează faptul că, în acea dimineață, Gheorghe nu s-a apropiat de mine. El stătea pe bordură, în apropiere. **La întrebarea avocatului inculpatului: La înrebarea avocatului** - După moartea doamnei Svetlana, ați înțeles cine ar fi putut să o omoare? **Martorul** - Nu cunosc și nu știu cine ar fi putut să o omoare.

13. Conținutul dclarațiilor martorului Jereghi Gheorghe, care a relatat că, este tatăl lui Jereghi Victor. A menționat că, în vara anului 2026, într-o zi, se uita la televizor, în jurul orei 15:00, la emisiuni. Eram la domiciliu, pe adresa str. Victoriei nr. 3, comuna Ghidighici. Erau acasă eu, soția Silvia și fiul Victor. Victor strângea metal și îl dădea, obținând bani. El îmi cerea bani pentru țigări. Eu i-am spus să meargă să strângă metal și să facă bani pentru țigări. El s-a

dus, și-a făcut banii lui din metal, a obținut niște bani, a venit și i-a dat Silviei. Peste un timp, a venit și i-a cerut banii înapoi de la Silvia, mama sa. Silvia a spus că a cumpărat cartofi și ceapă. El îi dăduse în total vreo 200 sau 250 de lei și astfel a început cearta. Mie îmi era indiferent, nu prea mă implicam în banii lor. M-am dus să mă uit în continuare la televizor. A auzit că a fost strigat, în jurul orei 16:00. Am ieșit afară. Silvia era sub gard. Am auzit doar strigătele «Ghiță!». Victor a fugit. Am pus mâna la gâtul Silviei și nu am simțit nimic. Am fugit la Mihai, la Igor, vecinul, pentru a chema poliția. A venit poliția și ambulanța. Când am mers la vecin să sun, afară era soare. A venit mai întâi ambulanța, apoi poliția. Au venit, au întocmit actele, au pus-o pe targă și au dus-o în ambulanță. Când am ieșit afară la acel strigăt, Victor a fugit. El a stat la punte, lângă râpă, și se uita ce se va întâmpla. Când a sunat la poliție de la vecin, Victor a venit și a luat-o din ogradă și a pus-o în pat, în casă, de parcă dormea. În momentul când Victor a venit să o ia din ogradă și să o ducă în casă, eu eram la vecin și sunam la 112. El a pus-o în pat, ca și cum dormea. Când a revenit, Victor iar nu era acasă. El a văzut că au venit ambulanța și poliția și a fugit. **La întrebarea procurorului, martorul declară că: î**n acea zi, când a auzit sfada și când a auzit-o pe Silvia strigând «Ghiță», când a ieșit afară el a numărat trei pumni la cap. Când am strigat eu la el, el m-a împins și a început să mă lovească pe mine cu picioarele. Atunci eu am fugit la vecin să sun la 112. Nu știe dacă Victor a consumat alcool. Avea ochii tulburi, parcă trecuse la substanțe narcotice. Am văzut cum presăra ceva în țigări și fuma. Locuia cu noi în casă, dar el venea pe la ora 02:00 noaptea. Anterior nu o bătea pe Silvia, din câte am văzut eu. Nu știu dacă a fost chemată poliția pentru bătăi. Au fost scandaluri, cu vorbe, dar nu cu bătăi. Niciodată nu a fost poliția la poartă. Nu am auzit ca Victor să o amenințe pe Silvia că o omoară. El o stima. **La întrebarea procurorului, martorul declară:** Da, în acea zi confirm că am băut toți trei. Eu cred că motivul decesului Silviei este Victor, feciorul meu. **La întrebarea apărătorului, martorul declară:** Victor este fiul meu biologic cu Silvia. Am doi băieți cu ea, Sandu și Victor. Ana era mică de când suntem împreună cu Silvia. **La întrebarea procurorului, martorul declară:** Confirm că Victor a zis: «Papașa, voi o să vă duceți acolo», arătând cu degetul spre cimitir, «iar eu o să mă spânzur». **La întrebarea succesorului victimei, martorul declară:** În privința orei la care s-a întâmplat, războiul a început la ora 04:00 dimineața, dar s-a terminat la ora 16:00. Situația dată a început la ora 04:00 dimineața. La întrebarea instanței, martorul a declarant că: Toată cearta a început atunci. Cinstit, Victor nu o stima pe mama lui. Îi zicea: «Mâța pârlită, s-o ștergi în deal». Dacă îi făcea observație, îi spunea că o să mă primească și pe mine. Anterior, nu o bătea pe Silvia. **La întrebarea procurorului, martorul declară:** Nu admit faptul că Victor o bătea pe Silvia. Silvia nu mi-a spus că Victor o bătea. Invers, Silvia îl bătea pe el.

14. Conținutul declarațiilor suplimentare ale martorului Jereghi Gheorghe, care la întrebările instanței a relatat că. În declarațiile date anterior și în declarațiile date de doamna Olesea există o neconcordanță cronologică. Dumneavoastră ați menționat că evenimentul a avut loc în jurul orei 15:00, iar doamna Olesea indică ora 04:00 dimineața? **Martorul:** A avut loc la ora 04:00 dimineața, abia se făcea ziuă. **Instanța:** Tot dumneavoastră ați menționat că între Victor și Silvia a apărut o ceartă. La ce oră a început cearta? **Martorul:** Ei se certau des. În ziua respectivă s-au certat din cauza banilor, a fost un conflict pe această temă. **Instanța:** Din momentul în care ei s-au certat, aproximativ după câte ore a avut loc evenimentul, când ați văzut-o pe Silvia fără suflare? **Martorul:** Eu i-am lăsat în ogradă certându-se, pe la ora 04:00 dimineața. Se făcea deja ziuă. Se certau pe subiectul banilor. **Instanța:** Dumneavoastră ați văzut ca Victor să o lovească pe Silvia anterior zilei evenimentului sau în ziua evenimentului? **Martorul:** Anterior nu am văzut ca Victor să o lovească pe Silvia. Am văzut când a lovit-o la

gard, în jurul orei 04:00 dimineața. **Instanța:** Ați văzut cum Victor a lovit-o? **Martorul:** Da. Am văzut cum o lovea cu pumnii în cap și am strigat: „Ce faci, mă? **Instanța:** Câte lovituri ați văzut? **Martorul:** Vreo două-trei lovituri în zona capului. **Instanța:** Când Silvia era lovită, Victor era în picioare sau jos? **Martorul:** Inițial era în picioare, iar ulterior a căzut jos. **Instanța:** Când ați văzut acest eveniment, unde erați poziționat în ogradă? **Martorul:** Eu eram în coridor. **Instanța:** Aproximativ la ce distanță? **Martorul:** La vreo 3 metri distanță. **Instanța:** La strigătul dumneavoastră, Victor a reacționat? **Martorul:** El m-a împins și am căzut jos. Era în jurul orei 04:00 dimineața. **Instanța:** În acea zi, dumneavoastră, Silvia și Victor ați consumat alcool? **Martorul:** Da. **Instanța:** Ce ați consumat? **Martorul:** Vin. **Instanța:** Ce cantitate? **Martorul:** O sticlă de un litru și jumătate. **Instanța:** La ce oră ați început să consumați alcool? **Martorul:** Ziua, pe la aproximativ ora 17:00. **Instanța:** Cât alcool a consumat Victor? **Martorul:** Vreo două pahare sau două pahare și jumătate. **Instanța:** Dumneavoastră ați menționat că Victor consumă substanțe narcotice. Ați văzut cum a consumat? **Martorul:** Nu. **Instanța:** Dar el fuma? **Martorul:** El și în casă fuma. **Instanța:** Tot dumneavoastră, când ați fost audiat, ați spus că uneori Victor și Silvia aveau neînțelegeri. Dumneavoastră, locuind în aceeași casă, ați văzut vreodată ca Victor să o lovească pe Silvia până la acest eveniment? **Martorul:** Nu am văzut. **Instanța:** Dar până la decesul Silviei, ați văzut-o vreodată cu vânătăi sau s-a plâns de ceva? **Martorul:** Am văzut să aibă o vânătaie la mână, zona mâinii era vânătă. Când a fost dusă la expertiză la Korolenko, am aflat că avea osul umărului între piept afectat. **Instanța:** Soția dumneavoastră s-a plâns vreodată că Victor o bate sau o supără? **Martorul:** Nu mie, dar se plângea că el lua bani de acasă. El cu o mână dădea și cu două lua. **Instanța:** Tot dumneavoastră ați făcut afirmația: „Papașa, voi o să plecați acolo”, arătând spre cimitir? **Martorul:** Înainte de evenimentul tragic a zis: „Că voi amândoi o să vă duceți la cimitir”, arătând spre cimitirul din sat, „iar eu o să mă duc în pădure și o să mă spânzur, punându-mi capăt zilelor”. **Instanța:** Când a făcut această afirmație, unde erați? **Martorul:** Eu eram acasă. Era prezentă și Silvia la această discuție. **Instanța:** Când a făcut Victor această afirmație, ce s-a întâmplat în acea zi? **Martorul:** Tot era o sfadă din cauza banilor. Victor se certa cu Silvia. **Instanța:** Aproximativ cu cât timp înainte de decesul Silviei a avut loc această afirmație? **Martorul:** În anul acesta, până la deces. **Instanța:** Ați afirmat că, după ce ați ieșit din casă, Victor a fugit. Unde a fugit Victor? **Martorul:** A fugit pe o portiță dinaintea casei și a fugit spre punte. **Instanța:** Aproximativ cât timp a lipsit Victor? **Martorul:** Mult timp, vreo două ore. **Instanța:** Dumneavoastră ați văzut cum Victor a luat-o pe Silvia de la gard? **Martorul:** Nu. Am văzut că mi-a adus-o în brațe și a pus-o în pat, lângă mine. **Instanța:** Ce a zis când a adus-o? **Martorul:** Nimic. A pus-o lângă mine și a plecat. **La întrebările procurorului: Procurorul:** Dumneavoastră erați treaz? **Martorul:** Eu am simțit, dar mi s-a părut că ea s-a învârtit. **Procurorul:** Ați văzut cum a adus-o pe pat? **Martorul:** Nu. **La întrebarile suplimentare ale instanței: Instanța:** Data trecută ați spus că ați văzut cum a adus-o în casă. **Martorul:** Da. El a venit, a adus-o lângă mine și a plecat, iar eu, când am pus mâna pe ea, am constatat că Silvia era rece. **Instanța:** A zis ceva Victor când a adus-o? **Martorul:** Când a pus-o pe pat, a zis: „Na, ți-o ai”, și a plecat. **La întrebările suplimnetare ale procurorului: Procurorul:** Când a adus Victor pe Silvia, dumneavoastră erați în casă sau la vecină? **Martorul:** Eu eram în casă. **Procurorul:** De ce, data trecută, ați declarat că erați la vecină și sunați la 112? Unde erați, totuși? **Martorul:** Eram în casă și a pus-o lângă mine. **La întrebarea instanței: Instanța:** A zis Victor unde a găsit-o pe Silvia? **Martorul:** Nu, doar a pus-o și a plecat. **Instanța:** Dumneavoastră ați fost la vecina Olesea pentru a suna la 112? **Martorul:** Victor, după ce a ucis-o, a fost la vecina Olesea și a sunat la 112. **Instanța:** Când l-ați văzut pe Victor, ați observat pe hainele lui careva urme? Era murdar sau nu? **Martorul:** Nu era

murdar. **Instanța:** Când Silvia era lovită, ați auzit-o să strige sau să ceară ajutor? **Martorul:** Am auzit doar când a strigat „Ghiță”, când ei erau în ogradă. **Instanța:** A strigat „Ghiță” până sau după ce ați văzut loviturile? **Martorul:** Înainte să fie lovită, când a început conflictul. Când a fost lovită, nu a strigat. **Instanța:** De ce credeți că a strigat? **Martorul:** Probabil abia începea conflictul și probabil cerea ajutor. **La întrebările procurorului: Procurorul:** Ați spus că ați lăsat-o pe Silvia. Care au fost acțiunile dumneavoastră? **Martorul:** Eu m-am sculat și m-am dus la vecini. **Procurorul:** Cu ce scop și pe cine urma să sunați? **Martorul:** Scopul era să sun la poliție. După asta, eu am fost în deal și i-am spus fiicei Ana. **Procurorul:** De la vecina dumneavoastră ați sunat-o pe fiica dumneavoastră? **Martorul:** Da. **La întrebarea procurorului: Procurorul:** Semnătura vă aparține? **Martorul:** Da. **Procurorul:** În declarații se menționează: „A ieșit de la vecin și i-a rugat să telefoneze pe fiica Silviei, Ana”. Scopul dumneavoastră era să telefonați Anei sau la 112? **Martorul:** Să vină și Ana și să vină și poliția, acesta era scopul. **Procurorul:** Alte persoane, în acea zi, au mai intrat la dumneavoastră în ogradă? **Martorul:** Nu. **La întrebările avocatului: Avocatul:** Pentru concretizare, spuneți, Victor este feciorul biologic al doamnei Silvia? **Martorul:** Da. **Avocatul:** De cu seară până la ora 04:00 dimineața, ce ați făcut de nu ați dormit, toți trei? **Martorul:** Eu m-am dus să mă odihnesc, dar ei au rămas în ogradă și se clarificau între ei. Nu mă așteptam la o asemenea tragedie. Dacă aș fi știut, rămâneam și eu cu dânșii. **Avocatul:** De unde știți că era rupt osul de la umăr și de la gât? **Martorul:** Am fost la Korolenko și de acolo cunosc că era afectat osul. **La întrebarea procurorului: Procurorul:** Undeva dumneavoastră spuneți că Victor o stima, apoi spuneți că nu o stima. Există contradicții. Cum se comporta Victor cu mama sa? **Martorul:** Și o stima, și nu o stima. Se certau din cauza banilor. **La întrebările inculpatului: Inculpatul:** Unde ați dispărut până a venit poliția, aproximativ o oră? **Martorul:** Nu am dispărut nicăieri. Eram la Olesea, la poartă, și așteptam poliția. Olesea a sunat la poliție. **Inculpatul:** De ce, când am rugat pe Sandu, fiul, și pe Sergiu Cazacu să se uite la mâinile dumneavoastră, de ce ați opus rezistență? **Martorul:** Nu am opus rezistență. **Inculpatul:** Ați ascuns mâinile când vi s-a spus să le arătați? **Martorul:** Nu. **Inculpatul:** În seara aceea ați servit vin sau coniac? **Martorul:** Nu am cumpărat în ziua respectivă coniac. **Inculpatul:** La ce oră am venit acasă? **Martorul:** Nu știu. **Inculpatul:** În seara aceea, pe lângă mine, a mai fost Alexandru Jereghi și Serghei Cazacu, ginerele lui Gheorghe Jereghi? **Martorul:** Ei lucrează împreună, da, au fost. Confirm că ei au fost. **Inculpatul:** Până la ce oră? **Martorul:** Aproximativ până pe la ora 19:00–20:00. **La întrebarea instanței: Instanța:** Alexandru Jereghi locuiește cu dumneavoastră? **Martorul:** Nu, locuiește cu fiica, la bloc. **La întrebarea succesorului legal al victimei: Succesorul legal:** În acea seară, Victor a pus mâna pe Silvia? **Martorul:** Poate și a bătut-o, dar eu nu am văzut. **Succesorul legal:** Anterior au mai fost bătăi? **Martorul:** Da. **Succesorul legal:** Poliția a fost chemată? **Martorul:** Da. Odată a fost poliția și l-a luat la fântână și au stat de vorbă, fără să mă întrebe și pe mine ce s-a întâmplat. **La întrebarea instanței**: **Instanța:** Ați menționat astăzi că ați văzut cum Victor i-a aplicat câteva lovituri Silviei. **Martorul:** Da. **Instanța:** Tot dumneavoastră ați afirmat astăzi că ați simțit cum Victor a adus-o pe Silvia și a pus-o în pat, lângă dumneavoastră. **Martorul:** Da. **Instanța:** Cât timp a trecut de la aplicarea loviturilor până când a pus-o în pat? **Martorul:** Aproximativ o oră. **Instanța:** Aproximativ la ce oră Victor a lovit-o pe Silvia, iar dumneavoastră ați văzut? **Martorul:** Pe la ora 02:00.

15. Conținutul declarațiilor martorului Cazacu Serghei, care la întrebările procurorului a relatat că, la 8 iunie, după serviciu, în jurul orei 18:00, m-am pornit acasă. Pe la ora 18:40 am ajuns la Jereghi Gheorghe. Acolo ținem puișori și trebuie să-i hrănesc. După ce am terminat lucrul la animale, am sădit niște castraveți, iar aceștia deja crescuseră și erau măricei. I-

am cules și i-am dus soacrei mele, Breahna Silvia. I-am zis că acesta este primul rod. Ea i-a luat, i-a tăiat în patru și a zis că trebuie să gustăm toți. Apoi Victor a zis că el va servi cu 50 de grame. Noi ne-am pornit acasă. Soacra ne-a petrecut la poartă. Era în jurul orei 19:35. Ne-a urat noapte bună, i-am zis de asemenea, am ieșit și am plecat. Am ajuns acasă, ne-am spălat, am mâncat, am mai stat pe telefon și ne-am culcat. La ora 04:35 a apărut socrul meu, Jereghi Gheorghe, și ne-am trezit. A zis: „Haidem mai repede în vale, Victor a ucis-o pe mata". Am ajuns în vale și am depistat că Victor stătea lângă fântână. Când ne-a văzut, a început să spună că nu este mâna lui. Soția s-a dus în casă cu fratele său mai mic, iar eu am rămas să vorbesc cu vecina. I-am zis că o să vină poliția și se va clarifica a cui este mâna. Vorbind cu vecina, m-a sunat vecina pe mine la fără 10 minute, de vreo trei ori. Vecina, Olesea Chirilov, mi-a spus că Victor i-a dat numărul meu ca să mă telefoneze. La mine telefonul era pe modul silențios și nu l-am auzit. În acest timp vorbeam cu vecina. Au trecut vreo 2–3-minute și a venit și poliția. **Procurorul - Care era comportamentul domnului Jereghi în seara evenimentului? Martorul -** Când noi intram în ospeție, el nu făcea scandal. El se temea de mine și de fratele lui, Jereghi Alexandru. **Procurorul - Băuturi alcoolice ați servit? Martorul -** Da. Jereghi Victor și soacra mea, Breahna Silvia, erau serviți. **Procurorul - În ce relații era Victor cu mama sa? Martorul -** Când nu servea, Victor era om ca omul. Cum servea, se sfădeau de la bani, de la pământuri, răcnea la dânșii, ridica mâna la dânșii. **Procurorul - Putem spune că erau în relații ostile? Martorul -** În general, da. Se sfădeau des tare, de la bani, de la pământ. **La întrebarea instanței: Instanța - După ce ați fost sunat de vecină, v-ați dus la casa socrilor în acea dimineață? Martorul -** Da, în dimineața evenimentului m-am deplasat la casa lor, aproape de ora 06:00 dimineața. **Instanța - Deplasându-vă la casa socrilor, ați văzut pe cineva acasă sau ați văzut pe cineva în ogradă sau undeva? Martorul -** La fața locului, Victor stătea lângă fântână, iar vecina de peste drum stătea lângă poartă. Tata-socru s-a dat jos cu noi din mașină. **Instanța - Când v-ați dat jos din mașină, ați comunicat ceva cu Victor sau cu Gheorghe Jereghi? Martorul -** El a comunicat că nu este mâna lui și i-am zis că va veni poliția și se va clarifica. El nu a zis a cui este mâna. **Instanța - A făcut Victor careva adresări lui Gheorghe? Acuzații? Martorul -** Nu**. Instanța - A făcut Victor careva afirmații că Gheorghe ar fi comis fapta? Martorul -** Nu. **Instanța - Ați văzut careva urme de sânge pe Gheorghe? Martorul -** Nu. **Instanța - De ce credeți că Victor a menționat că, în prezența dumneavoastră, i-a solicitat lui Gheorghe să arate mâinile, zona degetelor care erau julite? A avut Victor asemenea întrebare către Gheorghe? Martorul -** Nu, asta sunt minciuni. **Instanța - Dacă vă aduceți aminte, dacă pe mâinile lui Gheorghe erau careva urme? Martorul -** Nu, noi era să vedem asta. **La întrebarea procurorului: Procurorul - Vreodată a aplicat Gheorghe lovituri Silviei? Martorul -** Nu. Către mine niciodată. Se sfădeau, dar nu. Încă Silvia pe Gheorghe da**. Procurorul -** Dumneavoastră cunoașteți asemenea situații când să fi venit poliția la domiciliul lor în legătură cu aplicarea violenței de către Victor asupra mamei sale? **Martorul -** Da. Eu îi spuneam la mama-soacră: „De ce nu scrie cerere pe el?", iar ea zicea că se teme de dânsul.

16. Partea acuzării în cadrul cercetării judecătorești a mai prezentat *mijloacele de probă acumulate la faza de urmărire penală și prezentate, examinate și cercetate în ședința de judecată.*

17. Conținutul raportului de expertiză judiciară nr.202603C0761 din 16 iulie 2026, potrivit căruia decesul cet.Breahna Silvia, anul nașterii *****, a survenit cu circa 6-8 ore până la autopsia medico-legală, în rezultatul şocului traumatic, ca urmare a traumei asociate a toracelui şi abdomenului, ce se confirmă prin modificările traumatice depistate în cadrul autopsiei medico-legale a cadavrului şi adeverite histologic. În cadrul examinării medico-legale a cadavrului s-a

depistat trauma asociată: **- trauma închisă a toracelui cu multiple echimoze** recente pe torace bilateral, echimoză şi excoriaţii recente în proiecţia scapulei drepte, hemoragii în ţesutul celulo-adipos şi muşchii toracelui, fractura incompletă directă a sternului cu hemoragii în ţesuturile moi adiacente, fracturi complete ale extremităţilor acromiale ale claviculelor bilateral cu hemoragii în ţesuturile moi adiacente, multiple fracturi complete directe şi indirecte, transversale, oblice şi cominutive ale coastelor pe multiple linii anatomice bilateral şi fractura completă a cartilajelor coastelor II, III pe linia parasternală stângă, cu hemoragii în ţesuturile moi adiacente, cu rupturi ale pleurei parietale pe stânga, rupturi ale lobului superior al plămânului stâng**; - trauma închisă a abdomenului:** multiple echimoze recente pe feţele laterale şi posterioară a abdomenului, ruptura splinei cu hemoragii în hilul lienal, hemoragii retroperitoneale în proiecţia lojei lienale, hemoragii în mezoul cecului; - **echimoză şi excoriaţii recente pe urechea stângă**, echimoze şi excoriaţii recente în proiecţia mandibulei bilateral; hemoragii în ţesuturile moi pericraniene în regiunea occipitală, hemoragii în muşchii temporali bilateral, fisuri şi hemoragii gingivale pe maxilă bilateral; - echimoze, peteşii şi excoriaţii recente la nivelul gâtului, hemoragii în ţesuturile moi subiacente; - echimoze şi excoriaţii recente pe membrele superioare bilateral; echimoze şi excoriaţii recente pe membrul inferior drept. **Conform aspectului morfologic macroscopic şi microscopic, aceste leziuni au fost produse intravital, cu circa 30-minute 1-2 ore până la decesul persoanei**, prin mecanism de lovire, compresie, fricţie cu obiect(e) contondent(e) dur(e) sau semidur(e) cu suprafaţă limitată, au legătură cauzală cu decesul, prezintă pericol pentru viaţă şi conform acestui criteriu, în comun, se califică ca vătămare gravă a integrităţii corporale sau sănătăţii**. Adiţional la examinarea cadavrului s-au depistat:** - echimoze vechi la nivelul conhăi auriculare stângi, la nivelul mandibulei pe stânga, pe gât şi pe faţa anterioară a toracelui, pe faţa laterală dreaptă a toracelui, pe antebraţul drept, pe mâna propriu-zisă stângă, excoriaţie veche pe cotul stâng. Conform aspectului morfologic macroscopic, acestea au fost produse cu cel puţin 3-4 zile şi cel mult 7-8 zile până la deces, prin mecanism de lovire, compresie, fricţie cu obiect(e) contondent(e) dur(e) sau semidur(e), nu prezintă pericol pentru viaţă, nu au legătură cu decesul, condiţionează dereglarea sănătăţii nu mai mult de 6 zile şi conform acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrităţii corporale sau a sănătăţii; - **echimoze vechi în fosa infraclaviculară stângă**, pe faţa laterală stângă a trunchiului, în regiunea lombară, pe membrele superioare bilateral şi pe membrul inferior drept, urme de excoriaţii pe faţa laterală a hemitoracelui stâng. Conform aspectului morfologic macroscopic, acestea au fost produse cu cel puţin 7-12 zile până la deces, prin mecanism de lovire, compresie, fricţie cu obiect(e) contondent(e) dur(e) sau semidur(e), nu prezintă pericol pentru viaţă, nu au legătură cauzală cu decesul, condiţionează dereglarea sănătăţii nu mai mult de 6 zile şi conform acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrităţii corporale sau a sănătăţii; - **fractura veche a claviculei stângi consolidată complet**, produsă cu cel puţin 6-8 săptămâni până la instalarea decesului, nu prezintă pericol pentru viaţă, **nu are legătură cauzală cu decesul**, provoacă dereglarea sănătăţii de lungă durată şi conform acestui criteriu se califică ca vătămare medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii. Luând în considerare localizarea multipolară a leziunilor corporale depistate pe cadavrul cet. Breahna Silvia (în regiuni ale corpului inaccesibile mâinilor proprii), atât în cazul celor recente, cât şi în cazul celor vechi, precum şi forţa necesară pentru a crea astfel de leziuni, producerea acestora în rezultatul căderii din poziţie ortostatică sau în urma automutilării se exclude. **La cercetarea toxicologică în sângele cadavrului cet. Breahna Silvia s-a depistat alcool** etilic în cantitate de 3,67g/l, în urină 4,81g/l, concentraţie care, la persoanele vii, de obicei condiţionează intoxicaţie gravă cu alcool etilic” (f.d.27-36);

18. Conținutul raportului de expertiză judiciară nr.202635A0500 din 24 iunie 2026, potrivit căruia Jereghi Victor ***** în prezent **nu suferă de maladie psihică cronică, nu manifestă tulburare psihică temporară sau o altă stare patologică de intensitate psihotică**, prezintă d-cul:„F07.0 Tulburare organică de personalitate". Actualmente conform stării psihice cet. Jereghi Victor ***** are capacitatea de a-şi dea seama de acţiunile sale şi le poate dirija, deci este apt de a acţiona cu discernământ. **În momentul comiterii infracțiunii incriminate, cet. Jereghi Victor ***** nu suferea de maladii psihice cronice, nu a manifestat tulburare psihică temporară sau o altă stare patologică de intensitate psihotică**, prezenta dg: „F07.0 Tulburare organică de personalitate". Conform stării psihice cet. Jereghi Victor ***** avea capacitatea de a-și dea seama de acţiunile sale **şi le putea dirija, deci a acţionat cu discernământ**. În caz dacă în instanţă de judecată va fi probată vinovăţia învinuitului, expertul judiciar psihiatru pledează ca cet. Jereghi Victor ***** să fie recunoscut Responsabil de fapta incriminată. La moment învinuitul Jereghi Victor ***** nu suferă de boală psihică care necesită tratament. Reieşind din starea psihică actuală, comportamentul cet. Jereghi Victor ***** nu prezintă pericol pentru societate pe motiv de boala psihică cronică inexistentă. Nu necesită cet. Jereghi Victor ***** aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical, nu necesită internarea într-o instituție psihiatrică la tratament prin constrângere, nu necesită internarea în spitalul de psihiatrie pentru tratament forţat. În caz de detenție i se recomandă supraveghere psihiatrului din penitenciar tratament sedativ, dehidratant, rezorbtiv, (f.d.52-55).

19. Conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 09 iunie 2026, potrivit căruia cercetarea la fața locului are loc pe timp de zi la lumina naturală. Obiectul cercetării constituie imobilul amplasat în satul Ghidighici, str. Victoriei 3. Imobilul reprezintă o gospodărie individuală împrejmuită parțial cu gard. Accesul pe teritoriu are loc printr-o poartă metalică de culoare albastră. În curte este amplasată o casă de locuit cu un singur nivel. Accesul în locuință se realizează prin intermediul unei uși duble din lemn, pe exterior de culoare cafenie, pe interior-albă. La momentul cercetării, ușa de acces este deschisă. După intrare se accede într-o încăpere de dimensiuni reduse, utilizată ca antreu. În interior cercetarea se efectuează la lumina artificială a lanternei. Din coridor, se face accesul către două odăi, prin două uși, una spre stânga, alta spre dreapta. Spre stânga, se află o odaie tip dormitor. Pe dreapta o altă odaie tip dormitor. În odaie se observă obiecte de mobilier și bunuri în dezordine. În interior, se află canapeaua, televizor, o sofa. În odaie, pe patul lipit de peretele vis-a-vis de ușă, se află cadavrul unei persoane de gen feminin, identificată Breahna Silvia, a.n.**********. Cadavrul este în poziție culcat pe spate. Pe peretele din dreapta se află un geam. Cadavrul este culcat pe pat orientat în poziție orizontală, pe spate cu fața în sus, cu piciorul stâng pe podea. Membrele superioare: drept-flectat în articulația cotului la cca 45 gr, cel stâng – la cca 90 gr. Membrele inferioare: drept – flectat în articulația genunchiului cca 130 grade, stâng – la cca 80 grade. Cadavrul este îmbrăcat în cămașă în carouri maro negre, lasine cafenii și ciorapi cafenii. Tegumentele de culoare pal gălbui, în regiunea laterală a hemitoracelui stâng se determină multiple echimoze. Cadavrul este cald la palpare. Lividitățile cadaverice sunt localizate pe partea posterioară a gâtului, trunchiului, membrelor superioare și inferioare cu excepția regiunilor fesiere și omoplaților. Fiind difuze, de culoare pal violacee, la digito presiune dispar și reapar peste cca 40-45 sec. Rigiditatea cadaverică este moderat pronunțată la nivelul mandibulei și membrului superior stâng, lipsește în cealaltă grupă de mușchi examinate. Procese de putrefacție absente. Capul de formă ovală, părul de culoare surie cu lungimea de până la 25 cm. Ochii deschiși. Gura deschisă, limba amplasată posterior de arcadele dentare. Orificiile nazale și căi auditive externe libere fără eliminare. Gâtul de formă cilindrică, lungime medie, mobilitate medie. Cutia toracică

are forma trunchiului de con, conformație simetrică, la palpare se determină crepitații osoase în regiunea hemitoracelui stâng. Abdomenul de formă ovală situat la nivelul rebordurilor costale. Oasele craniului sunt fără mobilitate patologică și crepitație osoasă. La momentul examinării medico-legale a cadavrului la fața locului, alte leziuni corporale vizibile nu s-au depistat. Suprafața curții gospodăriei este constituită din sol, neasfaltată. În partea lateral stânga, vis-a-vis de scările de acces, spre casă se află o masă, de dimensiuni mici. Lângă masă, pe suprafața solului au fost depistate mai multe pete de culoare roșie – închis, cu aspect asemănător de sânge. De pe suprafața respectivă au fost prelevate probe care au fost introduse și sigilate într-o eprubetă pentru conservare, ulterior fiind împachetată și sigilată într-un plic alb, sigiliu nr. 2025-3420-5-000000101 și planșa fotografică anexă (f.d.8-11).

<u>Cu privire la analiza probelor şi încadrarea juridică:</u>

20. Conform prevederilor art. 325 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire **și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.** Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii **în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod**.

21. Potrivit Recomandării nr. (94) 12 a Comitetului de Miniștri către statele membre ale Consiliului Europei privind independența, eficiența şi rolul judecătorului, judecătorii au obligația şi trebuie să deţină puterea de a exercita responsabilitățile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii şi instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient şi rapid.

22. În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

23. La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunţarea unei decizii judecătoreşti de condamnare, prezumţia de nevinovăţie este răsturnată cu efecte *„erga omnes”*, iar soluţia magistraţilor trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăţie, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunţe o soluţie de achitare.

24. Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declaraţiile bănuitului, învinuitului, inculpatului şi etc.

25. În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

26. Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (l) şi (2) din Codul de procedură penală în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale.

27. Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a

procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

28. În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

29. Explicații în acest sens se conțin și în pct. 7 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19 iunie 2006 potrivit căruia „Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată incontestabil prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată".

30. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului **Jereghi Victor *******, pe cauza penală în privința sa a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare, la acest aspect nici partea apărării nu a avut careva obiecții.

31. Subsecvent potrivit art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sânt obligate să activeze în așa mod, încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau *condamnată*.

32. Astfel, reieșind din complexitatea prezentei cauze penale, instanța de judecată ține să precizeze că, probele administrate la faza de urmărire penală și prezentate, examinate și cercetate în ședință de judecată, dovedesc dincolo de orice dubiu că, **Jereghi Victor *****,** a comis fapta imputată. Fiind astfel respectate standardele ce decurg din jurisprudența Curții Constituționale statuate în Decizia nr. 109 din 07.11.2017, unde înalta Curte a notat în pct. 40 că, în materie penală s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă", esența căreia rezidă în aceea că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă (cauza Boicenco v. Republica Moldova, hotărârea din 11.07.2006, §104). Corelativ, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri; Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil şi instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăţiei de o manieră aptă să înlăture dubiul. Astfel, Înalta Curte a reiterat, că regula „in dubio pro reo" constituie un element al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat, îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție.

33. La caz lui **Jereghi Victor *******, atât la faza de urmărire penală cît și la faza judecării cauzei garanția reglementată la art. 6 & 3 din Convenție, care specifică dreptul la un proces echitabil, ea fost respectat. Subsecvent potrivit art. 254 alin. (1) Cod procedură penală, organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului. Aflarea adevărului constituie unul din scopurile firești ale oricărui proces penal. În acest sens, organul de urmărire penală în prezenta cauză și-a îndeplinit **obligația pozitivă de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana acuzată, asigurând echitatea procedurii**. În concluzie aflarea adevărului în prezenta cauza penală a fost asigurată prin concordanța între concluziile la care ajuns organul de urmărire penală și realitatea obiectivă privind fapta și autorul ei.

34. Aşadar, la motivarea soluției, instanța de judecată și-a întemeiat constatările pe ansamblul probelor administrate, nemijlocit în ședință de judecată atât declarațiile martorilor, înscrisuri, precum și pe declarațiile inculpatului date în ședința de judecată. Totodată, instanța a verificat temeinicia acuzațiilor prin raportare la standardul de probă „dincolo de orice îndoială rezonabilă", examinând probele exclusiv în limitele acuzației formulate în temeiul art. 201^1 alin. (4) din Codul penal. Or, atingerea acestui standard de probă presupune existența unui ansamblu de deducții suficient de puternice, clare și concordante, ori a unor prezumții de fapt necombătute, care, apreciate în totalitatea lor, să conducă la concluzia existenței faptelor imputate și a vinovăției inculpatului, fără a lăsa loc unor dubii rezonabile.

35. În același timp, la aprecierea probelor, instanța poate lua în considerare și comportamentul procesual al părților, în măsura în care acesta este relevant pentru stabilirea circumstanțelor cauzei și este coroborat cu celelalte mijloace de probă administrate.

36. În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

37. În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității şi coroborării lor, instanța constată că faptele incriminate în rechizitoriu, pentru care inculpatul **Jereghi Victor** ***** a fost trimis în judecată există, au fost săvârșite de acesta şi întrunesc semnele obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 201^1 alin. (4) din Codul penal, potrivit argumentelor expuse *infra*.

38. În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

39. În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă *(acțiune sau inacțiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție şi pasibilă de pedeapsă penală.

40. Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

41. Potrivit art. 52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din Codul penal.

42. Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

43. Astfel, cu referire la temeiul juridic privind atragerea lui **Jereghi Victor** ***** la răspundere penală, conform încadrării juridice în baza art. 201^1 alin. (4) din Codul penal, instanța

de judecată consideră necesar ca acesta să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii incriminate conform actului de învinuire, reieșind din considerentele enumerate *infra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în ședința de judecată şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul a comis infracţiunea incriminată, conform relatărilor susţinute *supra*.

<u>Cu privire la încadrarea juridică a faptelor imputate inculpatului.</u>

44. Prin urmare, examinând în ansamblu materialele cauzei penale, prin raportare la prevederile legale incidente și la probele administrate în ședința de judecată, instanța constată că acțiunile inculpatului **Jereghi Victor ******* întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (4) din Codul penal,

45. Sub aspectul ***obiectului juridic special,*** acesta are un caracter complex fiind format din: 1) ***obiectul juridic special principal*** care îl constituie relațiile sociale cu privire protejarea convieţuirii paşnice în cadrul familiei fără ca un membru de familie să exercite în privinţa altui membru un act de violență oricare ar fi natura acestuia (fizică, psihică, spirituală sau economică) și 2) ***obiectul juridic special secundar*** care îl constituie relațiile sociale cu privire la protejarea vieții și sănătății membrilor de familie.

46. În prezenta cauză penală, învinuitul Jereghi Victor ***** prin acțiunile sale infracționale a atentat asupra relațiilor sociale cu privire la conviețuirea pașnică în cadrul familiei, prin aplicarea multiplelor lovituri peste diferite părți ale corpului îndreptate împotriva mamei sale Breahna Silvia.

47. Totodată, ***victima*** infracțiunii prevăzute la art. 201[1] din Codul penal, trebuie să aibă calitate specială de membru de familie. Potrivit, articolul 133[1] din Codul penal prin membru de familie se înţelege: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, persoanele în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

48. Latura obiectivă a infracţiunii prevăzute la art. 201[1] alin. (4) din Codul penal se realizează prin trei modalități normative: a) Acţiunea sau inacţiunea de maltratare, alte acţiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii. Prin această modalitate legiuitorul incriminează violenţa fizică care constă în săvârşirea acţiunilor de lovire, maltratare sau alte acţiuni violente care au cauzat vătămarea uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii. b) Acţiunea de izolare, intimidare în scop de impunere a voinţei sau a controlului personal asupra victimei – presupune exercitarea violenţei psihice sau a violenţei spirituale asupra membrului de familie. Prin violență psihologică se are în vedere impunerea voinţei sau a controlului personal, provocarea stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derîdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin ameninţări verbale etc.

49. Potrivit legii nr. 45/2007 prin, violenţă spirituală presupune subestimarea sau diminuarea importanţei satisfacerii necesităţilor moral-spirituale prin interzicere, limitare, penalizare a aspiraţiilor membrilor de familie, prin interzicere, limitare, luare în derîdere sau pedepsire a accesului la valorile culturale, etnice, lingvistice sau religioase; impunere a unui sistem de valori personal inacceptabile. La fel, privarea de mijloace economice, inclusiv lipsirea de mijloace de existenţă primară, neglijare, dacă au provocat victimei vătămare uşoară a

integrității corporale sau a sănătăţii. Această modalitate de comitere a infracţiunii se exprimă prin violența economică exercitată asupra victimei. Totodată, este necesar ca faptele menționate *supra* să cauzeze vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății soldate cu decesul victimei.

50. Examinând în ansamblu materialele cauzei, instanța de judecată constată că vinovăția inculpatului **Jereghi Victor ******* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (4) Cod penal rezultă din coroborarea probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești, apreciate prin prisma pertinenței, concludenței, utilității și veridicității acestora, precum și a concordanței lor în ansamblu.

51. Instanța reține că, pentru existența infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (4) Cod penal, este necesară stabilirea cumulativă a mai multor împrejurări: existența unei relații de familie între făptuitor și victimă, caracterul violent și intenționat al acțiunilor exercitate asupra victimei, producerea prin aceste acțiuni a unei vătămări grave a integrității corporale sau a sănătății, precum și legătura cauzală dintre această vătămare și decesul victimei. În speță, fiecare dintre aceste elemente rezultă din probele administrate, apreciate în interdependența lor.

52. În primul rând, instanța constată că relația dintre inculpatul **Jereghi Victor ******* și victima Breahna Silvia este una de rudenie directă, victima fiind mama biologică a inculpatului. Acest fapt rezultă atât din declarațiile martorului Jereghi Gheorghe, care a indicat că inculpatul este fiul său biologic și al victimei, cât și din propriile declarații ale inculpatului, acesta recunoscând existența legăturii biologice cu victima (cât și potrivit fișei persoanle a inculpatului f.d.63-64).

53. Prin urmare, nu există dubii asupra faptului că victima și inculpatul se încadrează în categoria persoanelor între care există o relație de familie, condiție necesară pentru incidența dispozițiilor art. 201[1] din Codul penal. Totodată, instanța reține că aplicabilitatea normei de incriminare nu este condiționată de existența unei conviețuiri permanente între victimă și făptuitor și **nici de caracterul armonios sau conflictual al relațiilor familiale**, determinantă fiind existența raportului familial protejat de norma penală.

54. Instanța de judecată remarcă, că din probele administrate rezultă că, în perioada nemijlocit anterioară decesului victimei, între inculpat și Breahna Silvia a avut loc un conflict, în cadrul căruia inculpatul a exercitat asupra victimei acte de violență fizică. O importanță deosebită prezintă în acest sens declarațiile martorului ocular Jereghi Gheorghe, care a văzut nemijlocit o parte esențială a evenimentelor. Acesta a relatat că „între inculpat și victimă a izbucnit un conflict și că l-a văzut pe **Jereghi Victor** lovind-o pe Silvia cu pumnii, indicând existența mai multor lovituri, inclusiv în regiunea capului”. Instanța nu ignoră faptul că declarațiile martorului conțin anumite neconcordanțe cu privire la ora exactă a producerii evenimentelor, la locul în care acesta s-ar fi aflat în anumite momente și la succesiunea unor împrejurări ulterioare conflictului. Totuși, aceste neconcordanțe trebuie apreciate în raport cu obiectul concret al declarațiilor și cu ansamblul probator. Referitor la, contradicțiile privind ora exactă sau anumite detalii secundare nu infirmă în sine esența declarației, **respectiv faptul că martorul a văzut conflictul și acțiunile violente exercitate de inculpat asupra victimei, prin aplicarea lociturilor repetat**.

55. La caz instanța de judecată, declarațiile acestui martor nu au fost analizate izolat. Ori, existența unor conflicte repetate între inculpat și victimă este confirmată și de martorul Cazacu Serghei, care a relatat despre caracterul conflictual al relațiilor dintre aceștia, în special în situațiile în când inculpatul consuma băuturi alcoolice, precum și despre manifestările sale agresive și conflictele anterioare. Aceste declarații nu constituie, prin ele însele, dovada

producerii leziunilor care au condus la decesul victimei, întrucât martorul Cazacu Serghei nu a fost prezent nemijlocit agresiunea din data survenirii decesului. Însă declarațiile acestuia prezintă relevanță pentru stabilirea contextului în care s-au produs evenimentele și coroborează existența unui comportament violent al inculpatului față de victimă.

56. Pe acest aspect se prezintă a fi relevante și declarațiile sucesorului victimei Cazacu Ana, care a relatat că, despre existența unor conflicte și acte de violență anterioare în relația dintre inculpat și victimă. Aceasta a indicat că, în anii anteriori, poliția fusese solicitată în repetate rânduri și că, într-un caz, ea însăși, împreună cu vecinii, ar fi scos-o pe mama sa din casă după ce aceasta fusese bătută.

57. Pe acest aspect declarațiile martorului și ale succesorului legal, coroborează cu declarațiile inculpatului, care a recunoscut că anterior a aplicat violență victimei, menționând că a lovit-o de aproximativ trei ori după eliberarea sa din închisoare pe victimă.

58. La caz instanța de judecată subliniază că deși asemenea recunoașteri nu pot fi transformate automat în dovada că inculpatul este autorul leziunilor care au determinat decesul victimei. Aceste acte de violență anterioare constituie un element contextual ce urmează a fi apreciat în coraborare cu declarațiile martorului ocular și ale raportului de expertiză.

59. Astfel, o importanță determinantă în stabilirea situației de fapt instanța de judecată a acordat-o conținutului raportului de expertiză medico-legală nr. 202603C0761 din 16 iulie 2026. Potrivit concluziilor expertului, pe corpul victimei au fost identificate multiple leziuni traumatice recente, printre care traumatism închis al toracelui, fractura sternului, fracturi bilaterale ale claviculelor, multiple fracturi costale, leziuni pleuro-pulmonare, ruptura splinei și hemoragii interne, precum și leziuni traumatice în regiunea capului, gâtului și membrelor. Caracterul acestor leziuni este esențial pentru soluționarea cauzei, întrucât expertul a stabilit că ele au fost produse prin acțiunea unor obiecte dure sau semidure, prin mecanisme de lovire, compresiune și frecare. Totodată, leziunile recente au fost apreciate ca fiind produse în timpul vieții victimei, cu aproximativ 30 de minute – 2 ore anterior decesului. Prin urmare, expertiza medico-legală permite stabilirea nu doar a existenței unor leziuni grave, ci și a caracterului lor recent și a proximității temporale față de momentul decesului. Mai important, expertul a stabilit că leziunile traumatice recente constituie vătămări grave ale integrității corporale și sănătății și că acestea au determinat instalarea șocului traumatic în rezultatul traumatismului asociat al toracelui și abdomenului, care a condus la deces. Astfel, între leziunile recente și deces există o legătură cauzală directă, stabilită prin mijloace științifice. Instanța reține, de asemenea, că expertul a exclus posibilitatea explicării consecințelor leziunilor coporale printr-o simplă cădere de la propria înălțime sau printr-o acțiune de autoproducere a leziunilor. Această concluzie prezintă relevanță deosebită, întrucât exclude o explicație alternativă rezonabilă pentru ansamblul traumatismelor constatate.

60. La caz instanța de judecată, a analizat distins leziunile recente, care au determinat decesul, și leziunile traumatice mai vechi identificate asupra victimei. Expertiza a evidențiat existența unor leziuni cu vechimi diferite, unele produse cu aproximativ 3–4 până la 7–8 zile anterior, altele cu aproximativ 7–12 zile anterior, precum și o fractură veche a claviculei, apreciată ca având o vechime de aproximativ 6–8 săptămâni. Aceste leziuni mai vechi nu au fost reținute de expert ca fiind cauza decesului. Prin urmare, instanța nu lea reaținut ca dovadă directă a mecanismului letal, ci doar ca element contextual care demonstrează existența unor traumatisme anterioare.

61. La caz, concluzia privind vinovăția inculpatului se întemeiază pe leziunile recente, produse într-un interval timp apropiat de momentul decesului și care, potrivit expertizei, au determinat șocul traumatic și moartea victimei.

62. Astfel, instanța reține că declarațiile martorului ocular, Jereghi Gheorghe au fost apreciate împreună cu datele obiective ale concluziei expertizei medico-legale. Ori martorul a indicat direct că inculpatul a aplicat lovituri (a menționat cel puțin trei) victimei inclusiv în regiunea capului, deși expertiza medico-legală evidențiază că cele mai grave leziuni care au determinat decesul au fost localizate, în principal, în regiunea toracică și abdominală. Cu toate acestea, această diferență nu conduce, prin ea însăși, la concluzia că martorul nu a perceput actele de violență sau că inculpatul nu este autorul acestora, ori acțiunile violente aplicate de inculpat față de vitimă, așa cum spune martorul au avut loc „ la aproximativ ora 2 noaptea” . În aprecierea acestei probe instnața a ținut cont de faptul că martorul, ocular a văzut acțiunile violente într-un context conflictual, iar percepția sa nu reprezintă o examinare medico-legală a corpului victimei.

63. Așa cu s-a menționat mai sus în speță, instanța constată că raportul de expertiză medico-legală nr. 202603C0761 din 16 iulie 2026 constituie o probă esențială și nemijlocită în stabilirea mecanismului producerii rezultatului. Potrivit concluziilor expertului, victima Breahna Silvia a prezentat multiple leziuni traumatice recente, inclusiv traumă închisă a toracelui, fractura sternului, fracturi multiple ale coastelor, leziuni pleuro-pulmonare, ruptura splinei și hemoragii interne, leziuni produse prin acțiunea unor obiecte contondente dure sau semidure, prin lovire, compresie și fricțiune. Aceste leziuni au fost produse intravital cu aproximativ 30 minute – 2 ore anterior decesului, au constituit vătămări grave ale integrității corporale și sănătății și au legătură cauzală directă cu decesul victimei.

64. Astfel, martorul Jereghi Gheorghe, tatăl inculpatului și soțul victimei, a declarat că, în contextul conflictului dintre inculpat și victimă, l-a observat pe **Jereghi Victor** aplicându-i Silviei lovituri cu pumnii. Martorul a relatat nemijlocit circumstanțele conflictului, indicând că agresiunea a avut loc în intervalul apropiat de momentul în care victima a fost găsită în stare critică, iar ulterior inculpatul a transportat victima în încăpere și a așezat-o pe pat.

65. Instanța constată că această declarație nu este analizată izolat, ci în coroborare cu datele obiective stabilite prin expertiza medico-legală. Or, expertiza confirmă că victima a suferit, într-un interval temporal apropiat de deces, o agresiune traumatică de intensitate și amploare suficientă pentru a produce leziuni grave, incompatibile cu o simplă cădere sau cu automutilarea.

66. Instanța acordă relevanță și circumstanțelor anterioare agresiunii, respectiv existenței unor conflicte repetate între inculpat și victimă, comportamentului violent al inculpatului față de aceasta și amenințărilor exprimate anterior. Aceste împrejurări la caz nu au fost apreciate în mod autonom pentru stabilirea vinovăției, ci în, coroborate cu probele directe și obiective, care împreună contribuie la determinarea contextului în care s-a produs agresiunea și la aprecierea versiunii inculpatului.

67. În acest sens, declarațiile martorilor menționați mai sus, relevă existența unor conflicte repetate între inculpat și părinții săi, precum și manifestări anterioare de agresivitate ale acestuia față de victimă. Deși aceste circumstanțe, luate separat, nu demonstrează producerea leziunilor letale, ele dobândesc valoare probatorie în coroborare cu faptul că inculpatul se afla cu victima în perioada critică și cu declarația directă a martorului Jereghi Gheorghe privind aplicarea loviturilor.

68. Instanța nu poate ignora nici conduita inculpatului imediat după producerea agresiunii. Acesta a rămas în contact cu persoanele din vecinătate și a fost implicat în solicitarea intervenției serviciului de urgență, însă asemenea circumstanțe nu exclud, prin ele însele, participarea sa la producerea faptei imputate. Conduita ulterioară faptei trebuie apreciată în ansamblul tuturor probelor și nu poate prevala asupra probelor obiective privind mecanismul producerii leziunilor și asupra declarațiilor privind agresiunea.

69. Cât privește declarațiile inculpatului, instanța le apreciază critic, întrucât acesta a negat implicarea sa în producerea decesului, susținând că ar fi găsit victima deja în stare de inconștiență sau decedată. Or, această versiune nu se coroborează cu ansamblul probelor administrate. În special, ea este infirmată de declarația martorului Jereghi Gheorghe care a văzut nemijlocit aplicarea loviturilor, și de circumstanțele premergătoare și concomitente ale evenimentului, precum și de concluziile raportului de expertiză judiciară privind timpul și mecanismul producerii leziunilor, care reprezintă o probă nemijlocită.

70. În același timp, instanța reține că nu orice leziune identificată asupra corpului victimei prezintă relevanță pentru rezultatul letal. Expertiza medico-legală a diferențiat leziunile recente, produse în intervalul de aproximativ 30 minute–2 ore anterior decesului și aflate în legătură cauzală cu acesta, de leziunile mai vechi, care nu au avut legătură cu decesul. Prin urmare, instanța își întemeiază concluzia privind vinovăția inculpatului nu pe existența generică a unor acte de violență anterioare, ci pe ansamblul probelor referitoare la agresiunea produsă în intervalul critic și la leziunile care au determinat decesul.

71. În ceea ce privește latura subiectivă, instanța constată că acțiunile inculpatului au avut caracter intenționat. Aplicarea repetată a loviturilor victimei reprezintă o conduită volitivă și conștientă, iar caracterul violent al acțiunilor nu poate fi considerat accidental. Inculpatul a conștientizat caracterul vătămător al acțiunilor sale și a acceptat producerea unei vătămări corporale.

72. În același timp, din ansamblul probelor nu rezultă că inculpatul ar fi urmărit în mod direct suprimarea vieții victimei. Or, pentru calificarea juridică în temeiul art. 201^1 alin. (4) din Codul penal, esențial este faptul că acțiunile intenționate de violență au cauzat o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, care s-a soldat cu decesul victimei. Norma incriminatoare sancționează tocmai această formă agravată a violenței în familie, în care rezultatul letal constituie consecința vătămării grave produse victimei.

73. Cu referire la ***latura subiectivă***, se remarcă că infracțiunea incriminată a fost comisă intenționat, iar conținutul intenției rezultă din materialilatea faptelor *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra*, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către învinuitul **Jereghi Victor *******.

74. În urma celor prezentate, conchid că aceasta își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările lor prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acesteia, în acest fel confirmându-se caracterul intenționat al acțiunilor violente indicate mai sus.

75. Din punct de vedere al calității de ***subiect***, statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani şi care deține calitatea de membru al familiei în raport cu victima infracţiunii.

76. La caz, învinuitul **Jereghi Victor ******* nu se află la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru, fiind persoană responsabilă care la momentul comiterii faptei prejudiciabile

conform Extrasului din Registrul de Stat al Populației avea vârsta de 30 ani, astfel întrunind calitatea de subiect al infracțiunii prevăzute la art. 201^1 alin.(4) din Codul penal.

77. Instanța reține că, în prezenta cauză, dovada vinovăției nu se întemeiază pe o singură probă, ci pe un ansamblu probator care trebuie analizat în interdependența elementelor sale. Astfel, relația de familie dintre inculpat și victimă este certă; existența conflictului dintre aceștia și a comportamentului violent anterior este confirmată prin mai multe surse; martorul Jereghi Gheorghe a văzut nemijlocit exercitarea violenței fizice de către inculpat asupra victimei; expertiza medico-legală confirmă existența unor leziuni traumatice multiple, recente, grave, produse în timpul vieții victimei, prin acțiunea unor factori traumatici externi; aceste leziuni au fost stabilite ca fiind cauza șocului traumatic și, în final, a decesului; totodată, expertul a exclus explicații alternative precum simpla cădere sau autoproducerea întregului tablou lezional.

78. Instanța nu a ignorat contradicțiile existente în unele declarații testimoniale și nici faptul că anumite împrejurări nu au fost percepute nemijlocit de fiecare martor. Cu toate acestea, asemenea neconcordanțe privesc în principal detalii secundare ale succesiunii evenimentelor și nu sunt de natură să răstoarne nucleul probator rezultat din coroborarea declarațiilor cu datele medico-legale obiective.

79. În aprecierea probelor, instanța pornește de la faptul că raportul de expertiză medico-legală stabilește cu certitudine existența și caracterul leziunilor, iar proba testimonială și anume declarațiile martorului ocular, permit identificarea persoanei care a exercitat violența în intervalul temporal relevant. Prin urmare, instanța constată că există o legătură probatorie suficient de solidă între acțiunile inculpatului, leziunile grave constatate la victimă și decesul acesteia.

80. Apărarea inculpatului, potrivit căreia acesta nu ar fi cauzat leziunile mortale, nu este susținută de ansamblul probelor administrate și nu oferă o explicație alternativă plauzibilă pentru succesiunea faptelor stabilite prin probe.

81. În aceste condiții, instanța ajunge la concluzia că **Jereghi Victor *******, fiind membru al familiei victimei Breahna Silvia, a exercitat intenționat asupra acesteia acțiuni violente, în urma cărora victimei i-a fost cauzată o vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății, care a determinat instalarea șocului traumatic și, în consecință, decesul acesteia.

82. Fapta inculpatului întrunește, prin urmare, toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (4) din Codul penal – violența în familie, manifestată prin acțiuni violente care au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, soldată cu decesul victimei.

<u>Cu privire la individualizarea pedepsei.</u>

83. De către acuzatorul de stat, în dezbaterile judiciare a fost solicitat recunoașterea inculpatului **Jereghi Victor ******* vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (4) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 14 ani cu executare în penitenciar de tip închis. Apărătorul inculpatului în contextul în care a optat pentru emiterea unei sentințe de achitare s-a expus la acest aspect.

84. Potrivit art. 24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

85. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 din Codul penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

86. În conformitate cu art. 61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

87. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„preţul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității şi cel al echităţii lor.

88. Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertățile consfințite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

89. La caz, componența de infracțiune prevăzută de art. 201^1 alin. (4) din Codul penal prevede la momentul comiterii infracțiunii pedeapsa cu închisoare de la 12 la 15 ani. În această ordine de idei, instanța de judecată stabilește că infracțiunea comisă de către **Jereghi Victor *******, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (5) din Codul penal, face parte din categoria infracțiunilor deosebit de grave, fiind comisă cu intenție de persoana vinovată.

90. Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul **Jereghi Victor ******* face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul familiei care atentează la valori importante şi fundamentale în societate, precum apărarea relațiilor sociale cu privire la solidaritatea familială pe de o parte, iar în subsidiar şi la relațiile sociale cu privire la integritatea corporală. Or, sănătatea persoanei denotă a priori o valoare fundamentală în societate, iar în cumul cu atentarea la un membru de familie, se aduce atingere şi relațiilor de familie.

91. Totodată, instanța de judecată reține că **Jereghi Victor ******* a comis infracțiunea în lipsa circumstanţelor atenuante la art. 76 din Codul penal însă în prezența circumstanței agravante preăzută de art. 77 lit. e) din Codul penal - săvîrşirea infracţiunii cu bună ştiinţă împotriva unui minor sau a unei femei gravide ori profitînd de starea de neputinţă cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vîrstei înaintate, bolii, dizabilităţii ori altui factor. Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului **Jereghi Victor ******* de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

92. Instanța va ține cont, de asemenea, de faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția și a susținut o versiune proprie asupra circumstanțelor cauzei. Or, exercitarea dreptului la apărare și nerecunoașterea vinovăției nu pot fi apreciate în defavoarea inculpatului și nu constituie, prin ele însele, circumstanțe care să agraveze răspunderea penală.

93. Prin prisma scopului pedepsei penale, consacrat de art. 61 din Codul penal, instanța de judecată consideră că, în prezenta cauză, aplicarea unei pedepse privative de libertate este

necesară și proporțională cu gravitatea concretă a faptelor săvârșite. Natura infracțiunilor, cantitatea și diversitatea substanțelor stupefiante și psihotrope, modalitatea de disimulare și transportare a acestora, precum și caracterul coordonat al acțiunilor exclud concluzia că o sancțiune mai blândă ar fi suficientă pentru atingerea scopurilor pedepsei.

94. Totodată, instanța reține că pedeapsa nu poate constitui o formă de răzbunare sau de retribuție, ci trebuie să reprezinte o măsură de constrângere statală proporțională, aptă să asigure restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni. În acest sens, sancțiunea urmează a fi stabilită în limitele prevăzute de lege și individualizată în raport cu ansamblul circumstanțelor concrete ale cauzei.

95. Prin urmare, ținând cont de circumstanțele faptice și juridice reținute, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, de natura și gravitatea infracțiunilor, precum și de necesitatea asigurării unui raport proporțional între faptele săvârșite și sancțiunea aplicată, instanța de judecată consideră necesară stabilirea în privința inculpatului **Jereghi Victor ******* a unei pedepse privative de libertate pentru infracțiunea săvârșită.

96. Concomitent, la stabilirea pedepsei instanța reține că pericolul social al infracțiunii săvârșite este unul sporit, or reieşind din acţiunile ilicite ale inculpatului a avut loc o încercare de violare a integrităţii corporale a victimei, precum şi a persistat un risc real de atentare la viaţa acesteia, prin caracterul leziunilor provocate, dar şi a fost perturbată grav starea familiei, în special că acțiunile acestuia afectează starea unui copil minor.

97. În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal și din cele nominalizate *supra*, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat, pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 201^1 alin. (4) din Codul penal este aplicabilă pedeapsa sub formă de închisoare p eun termen de 13 ani, după cum statuează sancțiunea imperativă a normei speciale prevăzute la art. 201^1 alin. (4) din Codul penal, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșite și în același timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită, or inculpatul întrunește condițiile impuse de legislația în vigoare în vederea alegerii pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, reieșind astfel atât din prevederile legii penale, dar şi din lipsa circumstanțelor agravante la caz.

98. Instanța consideră că pedeapsa stabilită echitabilă, proporțională cu gravitatea faptelor comise și aptă să realizeze scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni. Totodată, această pedeapsă nu va genera sentimente de nedreptate, ci va constitui o garanție sau asigurare că drepturile şi libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

99. Subsecvent la caz instanța de judecată, remarcă că sunt aplicabile prevederile art. 88 Cod penal alin. (3) care stipulează că, „timpul aflării persoanei sub arest preventiv până la judecarea cauzei se include în termenul închisorii, calculându-se o zi pentru o zi, iar în termenul muncii neremunerate în folosul comunității – calculându-se o zi de arest preventiv pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității”. Prin urmare instanţa reţine că, în privinţa inculpatului **Jereghi Victor ******* a fost aplicată și prelungită măsura preventivă – arestul preventiv, pe durata urmăririi penale şi la etapa judecării cauzei, termenul căreia urmează a fi inclus în pedeapsă, inclusiv pentru perioada aflării sale în stare de arest preventiv din 09.06.2026, ora de facto 07:00 până la 05.10.2026.

100. Concomitent, reieşind din faptul că la moment inculpatul **Jereghi Victor ******* se află în arest preventiv, termenul de executare pedepsei în privinţa acestuia, se va calcula din momentul pronunţării prezentei sentinţe, cu includerea perioadei în care ultimul s-a aflat în custodia statului.

Cu privire la măsura preventivă.

101. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

102. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul, apărătorul şi inculpatul nu s-au expus în privinţa măsurii preventive aplicabile, însă analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa atestă că în privinţa inculpatului **Jereghi Victor ******* este aplicată măsura preventivă – arestul preventiv.

103. În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, *din oficiu* sau *la cererea părţilor* şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea, înlocuirea* sau *revocarea* măsurii preventive aplicate inculpatului.

104. Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul *asigurării de către instanţă a executării sentinţei*.

105. În conformitate cu prevederile art.176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvîrşească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

106. Reieşind din conţinutul art. 185 alin. (1) din Codul de procedură penală, arestarea preventivă constă în deţinerea inculpatului în stare de arest în locurile şi în condiţiile prevăzute de lege, iar arestarea preventivă constituie o măsură excepțională și se dispune doar atunci când se demonstrează că alte măsuri nu sînt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării.

107. În aceste circumstanţe, instanţa consideră la moment **imposibilă aplicarea faţă de inculpatul Jereghi Victor ***** a unei măsuri preventive mai blânde decât arestul preventiv**, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinţei, ***constatând prezenţa circumstanţelor excepţionale, care determină necesitatea menţinerii măsurii preventive respective, existând riscul real ca inculpatul să mai comită şi alte infracţiuni ori să se eschiveze de la executarea pedepsei,*** având în vedere stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare cu executare în penitenciar de tip închis pe un termen de 13 ani.

108. Instanţa de judecată reţine că, în cazul dat, menţinând măsura preventivă sub formă de arest până la rămânerea definitivă a sentinţei, nu mai este încălcat dreptul lui **Jereghi Victor ******* la libertate şi siguranţă, prevăzut de art. 5 CEDO, iar privarea de libertate a ultimului este justificată, întemeiată şi necesară într-o societate democratică şi urmăreşte un scop legal, deoarece are ca scop împiedicarea acestuia *de a se ascunde de organele de drept* şi *să comită alte infracţiuni*, fiind astfel respectat principiul proporţionalităţii între dreptul acuzatului la libertate, garantat de lege şi necesitatea aplicării faţă de el a arestului preventiv.

109. În aceste circumstanţe, instanţa consideră că suntem în prezenţa cazului în care este o necesitate absolută de menţinere a măsurii de constrângere sub formă de arest preventiv faţă de inculpatul **Jereghi Victor *******, deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat și va asigura comportamentul respectiv al acestuia pentru executarea sentinţei emise.

<u>Cu referire la cheltuielile judiciare.</u>

110. Instanța de judecată reține, că acuzatorul de stat în dezbateri judiciare, dar și potrivit materialelor cazuei penale, a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare în sumă totală **de 13 024 lei** cu titlu de cheltuieli suportate în cadrul dispunerii și efectuării expertizelor judiciare. Inculpatul apărătorul acestuia nu s-au expus în privința cheltuielilor judiciare.

111. Conform art. 229 alin. (l), (2) și (3) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanța de judecată *poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare,* cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

112. Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

113. Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

114. La fel, conform prevederilor art. 143 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală, se statuează că un caz când efectuarea expertizei este obligatorie se determină în situația când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, la caz, anume raporturile de expertiză judiciare chimice fiind indispensabile și decisive în cauză, or în altă modalitatea nu putea fi stabilită calitatea și cantitatea obiectului material al infracțiunii.

115. Astfel, ținând cont de faptul că alin. (2) al art. 143 din Codul de procedură penală, potrivit căruia era prevăzut că „ *Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat* ”, a fost abrogat prin Legea pentru modificarea si completarea unor acte legislative nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 9 februarie 2018, pct. 12, solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpatul **Jereghi Victor *****,** în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în mărime totală de 13 024 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei judiciare chimice este considerată de instanță ca întemeiată și va fi admisă integral.

116. Instanța mai remarcă că cheltuielile judiciare în mărime de câte 13 024 lei au fost probate prin scrisoarea autentică semnate de instituția de expertiză, precum și prin **Raportul de expertiză judiciară nr.202603C0761 din 16 iulie 2026, raportul de expertiză judiciară nr.202635A0500 din 24 iunie 2026 și raportul de expertiză judiciară nr.202605O0151 din**

17 iunie 2026 care au fost recunoscute de instanță drept mijloace de probă pertinente în prezenta cauză penală.

117. În urma celor constatate și menționate mai sus instanța reiterează că, având în vedere că pe parcursul procesului judiciar inculpatul, în temeiul principiului prezumţiei nevinovăţiei, este liberat de la suportarea cărorva cheltuieli judiciare, fiind obligaţia Statului de a demonstra vinovăţia acestuia, însă, odată cu stabilirea vinovăţiei şi pronunţarea unei sentinţe de condamnare, normele procesuale penale citate mai sus reglementează dreptul instanţei de a dispune încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, fiind abrogate prevederile care stipulau că plata expertizelor obligatorii se efectuiază exclusiv din contul bugetului de stat, respectiv instanţa va dispune încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare este una în concordanță cu rigoriile legale.

Cu privire la corpuri delicte și mijloacele materiale de probă.

118. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpuri delicte și mijloacele materiale de probă. Instanța constată că acuzatorul de stat nu s-a expus asupra unor corpuri delicte și mijloace materiale de probă și nici conform rechizitoriului nu sunt.

Cu privire la latura civilă.

119. Potrivit materialelor cauzei penale, a rechizitoriului şi în contextul dezbaterilor judiciare, procurorul şi apărătorul inculpatului nu s-au expus pe marginea unor acţiuni civile, iar în cadrul procesului penal, la faza de urmărire penală, succesorul părții vătămate nu a înaintat o cerere de chemare în judecată, privind încasarea prejudiciului material și moral.

120. În aceste condiţii, instanţa subliniază că părţilor civile care nu au depus o acțiune civilă în formă scrisă, le sunt aplicabile prevederile art. 221 alin.(5) din Codul de procedură penală, care indică că persoana care nu a înaintat acţiunea civilă în cadrul procesului penal, precum şi persoana a cărei acţiune civilă a rămas nesoluţionată, au dreptul de a înainta o asemenea acțiune în ordinea procedurii civile. Astfel, instanța de judecată explică că succesorul părții vătămate va fi în drept să înainteze separat o acțiune civilă în ordinea procedurii civile.

121. În baza celor menționate *supra*, în conformitate cu art. art. 72 din Codul penal, art. 162, 227-229, 384-385, 389, 392-395, 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaște vinovat **Jereghi Victor** *****, născut la *****, IDNP *****, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (4) din Codul penal, și a-i, stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 13 (treisprezece) ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei stabilite lui **Jereghi Victor** *****, a-l calcula din data pronunțării sentinței adică – 05.10.2026, cu includerea termenului aflării acestuia în arest preventiv din momentul reținerii de facto, 09.06.2026, ora 07:00 până la data de 05.10.2026.

Măsura preventivă - arestul preventiv aplicat în privința lui **Jereghi Victor** *****, a se menține până la rămânerea definitivă a sentinței.

Se încasează din contul lui **Jereghi Victor** ***** în beneficiul statului suma de 13 024 (treisprezece mii douăzeci și patru) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.202603C0761 din 16 iulie 2026, a raportului de expertiză judiciară nr.202635A0500 din 24 iunie 2026 și a raportului de expertiză judiciară nr.202605O0151 din 17 iunie 2026.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău *(sediul Buiucani)*.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Ion Chirtoaca**